

Бізнесмен Андрій Ставніцер (на фото) навів артилерію ЗСУ на свій будинок, в якому оселилися рашисти

с.3

● НЕСКОРЕНІ

Мама героя–льотчика завжди говорила синові: «Ти – мої крила до Бога»

Фото із сайту espresso.tv.

*Христос воскрес!
Воістину воскрес!*

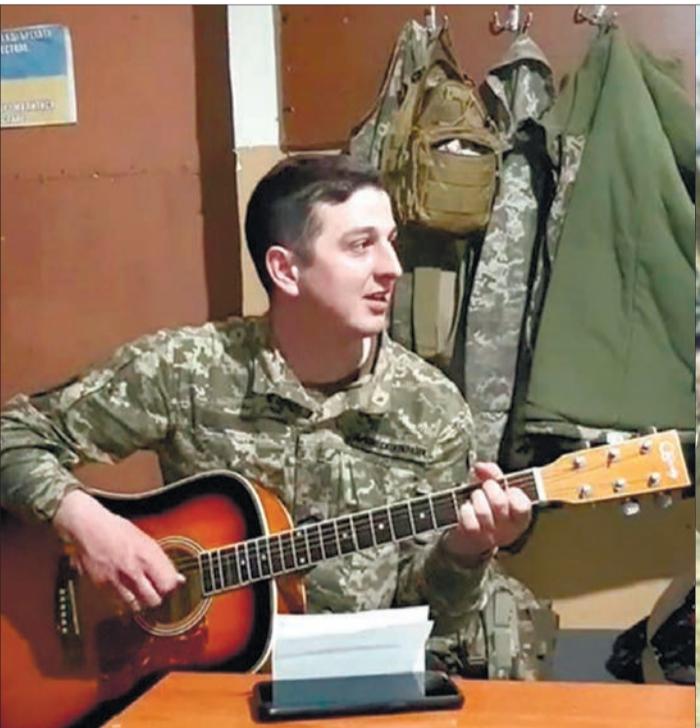
Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

19 квітня 2022 року №14 (227) Ціна 7 грн

4 820230 060027 >

● ГОЛОС КРАЇНИ

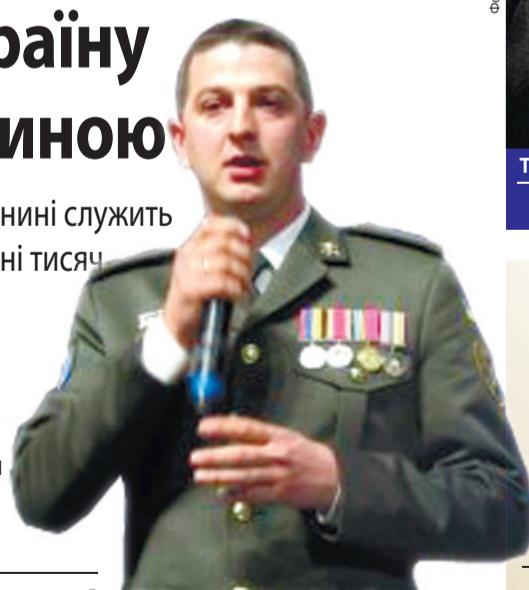
Юрій Городецький на фронті виконує не тільки патріотичні пісні, а й романтичні, які присвячує коханій.

Найспівучіший боєць Юрій Городецький захищає Україну разом із батьком та дружиною

24-річний військовий із Марківки Одеської області, який нині служить у 28-й механізованій бригаді, підкорив своїм голосом сотні тисяч користувачів на TikTok, Twitter, Youtube, Facebook...

Ірина КРАВЧУК

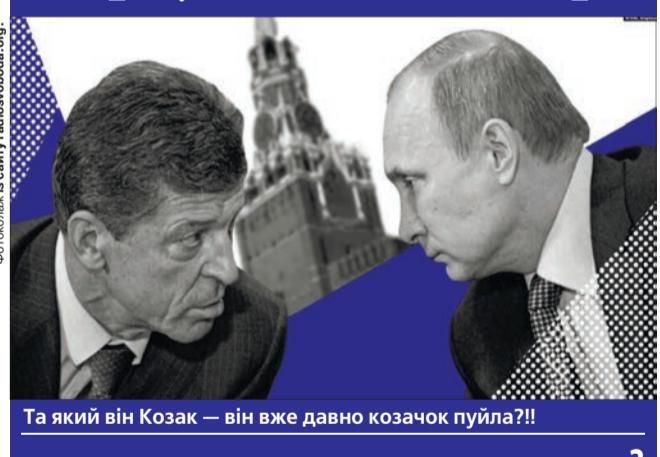
Його любителівські відео дивляться не тільки співвітчизники, а й чехи, поляки, американці... Захоплюються голосом молодого захисника і Президент України Володимир Зеленський та колишній глава держави Віктор Ющенко. Нам вдалося зв'язатися з бійцем й дізнататися, як, воюючи з ворогом на передовій, він встигає ще й популяризувати українську пісню

Закінчення на с. 4

Як йому пасує парадний мундир!

Фотоколаж із сайту radiosvoboda.org.

Та який він Козак – він вже давно козачок пуйла??!

с.3

Страждатимуть три покоління: українські відьми прокляли путіна і всю російську орду

с.7

Герой України з Івано-Франківщини на своєму МіГ-29 як міг наблизив перемогу над орками.

29-річний майор Степан Тарабалка (на фото), який загинув під час запеклого повітряного бою з російськими загарбниками, ще в дитинстві вирішив стати військовим пілотом і наполегливо йшов до своєї мрії

с.5

● РЕЗОНАНС

Почтова марка, на якій зображене, як український захисник відправляє російський корабель «москва» у відомому напрямку, стала дефіцитною одразу після випуску.

Українська ракета «Нептун» громить російський флот

13 квітня українці потопили флагман військово-морських сил ворога на Чорному морі крейсер «москва», який мав на своєму борту багато ракет, а також вважався неприступним через потужну протиповітряну оборону

Василь КІТ

Aле тепер увесь світ побачив, що ця російська «гроза морів» пішла на дно після влучання української ракети «Нептун», яка здатна вражати ціль на відстані до 280 кілометрів! «Москва», до речі, — це саме той корабель, який послали у конкретному напрямку захисники острова Змійний.

Як відомо, розробляти «Нептун» Україна почала у 2014 році за наказом тодішнього Президента Петра Порошенка. А курував увесь процес ексекретар РНБО Олександр Турчинов. Як бачимо, власна ракетна програма виявилася дуже стратегічно правильним рішенням тодішньої української влади.

Олександр Турчинов згадує: «Проект розробки та виготовлення «Нептуна» був реалізований КБ «Луч» у нереально короткий термін за мінімального фінансування в умовах військового протистояння з росією. Вже у 2018 році були проведені вдалі випробування та знищенні морські цілі. Планувалося виготовлення не тільки наземного мобільного комплексу, а й комплексів крилатих ракет морського та повітряного базування. На жаль, останні проекти були призупинені після 2019-го. Сподіваємося, вони всі будуть відновлені, і наші крилаті ракети знайдуть свої цілі і в московському кремлі, — зазначив він. — Хочу підтримати і подякувати нашим військовим, які мужньо і професійно знищують ворога, а також нашим ученим і виробничикам із КБ «Луч» та інших підприємств ОПК на чолі з Героєм України Олегом Коростельовим за їхній унікальний внесок в оборону нашої держави!».

За словами Турчинова, «москва» — не єдина вдала ціль «Нептуна». Два тижні тому наша крилата ракета нанесла удар по ще одному ключовому кораблю — «Адміралу Ессе» і вивела його з бойового стану.

КОМЕНТАРИ

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності»:

«Я хочу всіх привітати зі святом — Днем «Нептуна». Я не виключаю, що це буде народне свято — переведення «москви» до складу «стратегічних підводних сил». Цей процес почався... У 2014-му році, коли ми започатковували ракетну програму, ніхто не вірив. Казали, що потрібні десятиріччя для того, щоб виробити власну ракетну технологію. Ми з 2014-го по 2019-й змогли це зробити... Хочу подякувати нашим воїнам ЗСУ. Сьогодні ваше свято, дорогі оборонці, і називається це свято День «Нептуна».

Юрій БУТУСОВ, військовий журналіст:

«Вперше у світовій історії потоплено у бою ракетний крейсер. Вперше у бою знищено найбільший флагманський корабель флоту РФ. Вперше бойовий корабель знищено ударом протикорабельної ракети, повністю вигрбаної в Україні. Вперше перемогу на морі здобули Збройні сили України. Без всяких перебільшень — історична сенсаційна перемога України над російським флотом. Українські інженери КБ «Луч» розробили свою унікальну технологію і поставили нашу державу серед 10 інших країн світу, які здатні виробляти власні протикорабельні ракети».

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

«Я прикинувся мертвим»: розстріляний рашистами волонтер розповів, як вижив

Андрій Вербицький (**на фото**) уже встиг попрощатись із життям, але дивом врятувався після розстрілу російськими окупантами у Мотижині Київської області. У цьому селі поблизу столиці рашисти закатували багатьох людей, в тому числі старосту Ольгу Сухенко та її родину

Василь КІТ

До рук російських терористів Андрій потрапив разом із другом Романом, з яким волонтерив — хлопці розвозили людям продукти та речі першої необхідності. Їхню історію опублікував проект «Очі».

— Нас затримали, після того обшукали, забрали телефони, — розповів Андрій. — Викинули дитяче харчування, памперси, продукти. Засунули у багажник, зав'язали очі, ноги, руки та повезли...

Волонтерів вкинули у вузький люк і по черзі виводили катувати та бити, випитуючи, де позиції українських військових. Але ті ні-

«Били по голові, по ліктях, прострілювали руки й ноги...»

Почув, що стріляють, крикнув: «Не вбивайте!» — і відчув, як куля пройшла по підборіддю...

чого не знали, бо просто возили людям гуманітарку.

— На другий день орки нас стали водити в ліс, де змушували копати собі могили, — згадує ті страшні дні хлопець. — Десять 23 березня витягли з люка обох, повалили й почали бити по голові, по ліктях, по ногах, прострілювали руки й ноги, продовжуючи допитувати. А після тортур завантаж-

жили в БТР і повезли до посадки на розстріл.

Те місце назавжди закарбувалось у пам'яті Андрія. Він уже думав, що три пеньки, які встиг розглядіти, — це останнє, що бачить у житті.

— Досі пам'ятаю те місце, ті три пеньки, — згадує він. — Подумки прощався з життям... Почув, що стріляють, крикнув: «Не вбивайте!» — і відчув, як куля пройшла по підборіддю... Як я вижив? А став прикідатися, що мертвий. Буквально через дві хвилини вони поїхали. Я піднявся. І став розтагувати скотч на руках. Вивільнив руки. Попив води, яку знайшов. Кинувся до Роми, а у нього череп прострілеваний. Він вже не дихав. Перемотав собі прострелену шию, руку і пошкандивав у найближче село. Кілометрів п'ять... Там мені

допомогли люди, — розповів чоловік.

Росіяни вже навіть не приховують, що прийшли вчиняти в Україні геноцид — ліквідувати нашу державу, частину українців вбити, а решту залякати і зробити покірними рабами московії. Це стає очевидним дедалі більші кількості людей на планеті. У тому, що метою росіян є саме геноцид, упевнений і президент США Джо Байден.

Й свідчення Андрія Вербицького та тисяч інших українців, які вижили, обов'язково будуть використані у міжнародних судах. Наряджай Андрій, який однією ногою уже був на тому світі, проходить реабілітацію, адже після тортур має п'ять наскрізних поранень і перелом ноги.

Видужай, Герою!

● ПРЯМА МОВА

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, запропонував обміняти кума путіна Віктора Медведчука, якого затримала СБУ після його втечі з-під домашнього арешту, на українців, які потрапили у російський полон:

Дуже символічно, що саме у день космонавтики затриманий пан Медведчук. Він ховався 48 днів, а ось нарешті вирішив спробувати втекти за межі нашої держави. Що ж, для цього космонавта у поганому сенсі слова спрацювало знамените «Поехали». Вважаю особливо цинічним з його боку використовувати військовий камуфляж (для втечі до Придністров'я. — Ред.). Намагався так замаскуватися. Ось такий вояка, ось такий патріот. Що ж, якщо Медведчук сам обрав для себе військову форму, він підпадає під правила воєнного часу. Пропоную рф обміняти цього вашого хлопця на наших хлопців і дівчат, які зараз у російському полоні. Тож важливо, щоб українські правоохранні органи і військові розглянули таку можливість.

● РЕЗОНАНС

«Я не розумію, чому ти в протилежному таборі з твоїми однокласниками, нашими селянами і зі мною теж», — каже Козаку його колишня вчителька.

«Брате, зупини війну»: до соратника путіна Дмитра Козака, який виріс в Україні, звернулася його сестра

Свої слова жінка промовляла біля могили їхньої бабусі

Ігор ОСИПЧУК, «Факти»

Заступник керівника адміністрації президента росії 63-річний Дмитро Козак народився та виріс в Україні — на Кіровоградщині, в селі Бандурівка Гайворонського району. Його батьки були звичайними колгоспниками. На батьківщині зараз живуть його двоюрідна сестра та класний керівник. Вони за допомогою журналістів записали відеозвернення до Козака.

«Я класний керівник Козака Дмитра Миколайовича, — каже колишня вчителька Наталія Гаврилівна. — У школі його звали просто Мітя. Була дуже хороша дитина. Я намагалася

Сердешна жінка наївно думає, що її брата — ідеолога війни росії з Україною — може зворушити пам'ять про даліх родичів...

— Поясни тепер мені, дитино, що це за війна, кому вона потрібна. На коліна перед усією Україною встала б і попросила вибачення за те, що чогось не додала тобі в плані виховання, щось упустила, — благає Наталія Гаврилівна.

вам (учням) усе пояснити. Поясни тепер мені, дитино, що це за війна, кому вона потрібна. На коліна перед усією Україною встала б і попросила вибачення за те, що чогось не додала тобі в пла-

ні виховання, щось упустила. Я не розумію цієї війни і не розумію, чому ти в протилежному таборі із твоїми однокласниками, нашими селянами та зі мною теж». Двоюрідна сестра: «Бра-

тику, ти став дуже великою людиною. Тепер ми маємо війну. Якщо можеш, зупини цю війну». Жінка в пам'ять їхньої бабусі просить Козака прибрати російських солдатів із України. Розповіла, що вони гвалтують дітей та жінок, убивають людей, руйнують міста та села. Хоча, мають, її брат і без неї добре це знає. Стоячи біля могили бабусі, жінка закликала Козака зробити все, аби зупинити безжалінні вбивства українців.

Вищу освіту Дмитро Ко-

зак здобував у Росії — у Ленінградському державному університеті. Після його закінчення в Україні не повернувся — працював у 1985–1989 роках у Ленінградській прокуратурі. На початку 1990-х став співробітником юридичного відділу мерії Санкт-Петербурга, де й почав співпрацю з майбутнім президентом росії путіним.

Він перебував у керівництві адміністрації путіна, в уряді, очолював його передвиборчий штаб, займається «українським питанням», був представником росії у «нормандських» переговорах. Козак повторює наратив путіна, що Україна — агресор, а Росія лише захищається. У квітні 2021 року він заявив, що «коли Україна почне військові дії на Донбасі, це стане для неї початком кінця. Це самостріл, постріл собі не в ногу, а у скроню. Якщо там буде, як каже наш президент, влаштована Сребрениця, ми, певне, будемо зуміні стати на захист».

Словом, Дмитро Козак звично для жителів росії біле називає чорним, а напад і знищення України — її захистом. Покидько, якому, очевидно, начхати на думку і прохання родичів та земляків і який сам допоміг влаштувати в Україні «сребреницю». З такими мають говорити не родичі, а судді Гааги або наші військові.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Бізнесмен навів артилерію ЗСУ на свій будинок, в якому оселилися рашисти

Він пожертвував власним маєтком заради порятунку українців

Василь КІТ

Український бізнесмен Андрій Ставніцер (на фото) дав нашим військовим координати свого дому під Києвом, на подвір'ї якого російські окупанти розгорнули важку артилерію і вели звідти обстріл столиці. Про це він повідомив на своїй сторінці у Facebook. «Ти дивишся у вебкамеру свого будинку, а там у дворі рашисти розгортають 12 одиниць бойової техніки, включаючи РСЗВ, «Торнадо-Г» та «Гради». Твій будинок побудований так, що працює як ідеальне укриття, звідки дуже зручно стріляти по Києву».

Відтак підприємець, не довго думаючи, повідомив точні координати своєї хати Збройним силам України для наведення вогню. «Дім відбудую, країну відбудуємо, головне врятувати якнайбільше життів», — зазначив чоловік.

Андрій Ставніцер — український підприємець, співвласник і директор порту ТІС. У 2021 році Ставніцер увійшов до ТОП-100 найбагатших українців за версією журналу Forbes з капіталом у \$215 млн.

● «АСВАБАДІТЕЛІ»

За Полярне коло: дізналися, куди кремль вивозить викрадених українців

Президент росії володимир путін переселяє наших співвітчизників із тимчасово окупованих територій до Сибіру, за Полярне коло, а також на Північний Кавказ

Лія ЛІС

Уже близько 100 тисяч людей опинилися за тисячі кілометрів від своїх домівок. Про це пише британське видання «Індепендент», посилаючись на офіційні документи. За їхніми даними, кремль видав наказ про переселення 95 тисяч 739 жителів Донецької та Луганської областей. «В указі йшлося, що «з урахуванням поточній ситуації в Україні» російська федерація «погоджує розподіл» громадян до «суб'єктів російської федерації» і просила владу «забезпечити приймання» 95 739 осіб», — цитує видання. У кремлі запланували такі відправлення до Сибіру, на Далекий Схід та Північний Кавказ, зокрема в Чечню, Інгушетію та Дагестан. Видання також пише, що людей у Маріуполі просили підписати документи, у яких ішлося, що «українські війська обстрілювали їхнє місто».

ТИМ ЧАСОМ

Омбудсмен Людмила Денісова заявила, що у росії створили фільтраційні табори для українців. За її словами, російські окупанти від початку повномасштабної війни депортували з України понад 600 тисяч людей. З них 170 тисяч — діти. Відправляли у Володимирську, Омську, Пермську, Челябінську області, а також на Сахалін. Денісова вважає, що депортация українців має всі ознаки геноциду.

● СІМ «Я»**«А де на німецькій карті війна проти України?»**

Так сталося, що цього року ми з моїми меншими дітьми святкуватимемо аж два Великодні. Спочатку «німецький» з друзями цієї країни, які запросили нас пожити без «тривог», а потім знову з ними, але свій

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Mи втрьох із 13-літньою донечкою та 5-річним сином, звісно, вимушено пірнули в спільноту іншої країни. (Німеччина – в списку активних помічників Україні: дають зброю, гуманітарну допомогу й приймають переселенців, організовуючи безплатний проїзд, поселення, фінансову поміч). Жити на чужозем'ї непросто, бо все не як у дома («не тая мова, не ті слова»), однак налаштовуємося на цікавий досвід. Нас приймає молода пара з двома дітьми. Мимоволі відзначаю, що вони діють геть так, як би робила я: допомагають, підказують, пригощають, показують містечко. Ми заходимо у парк і вивчаемо на карті, де є. А мій хлопчик тим часом цікавиться, де ж на ній війна росії проти України? (Звідкілька він та-кож знає, що путін «друг Гітлера»). Ми говоримо про те, що у цій країні війни нема і що ці наші друзі своїми добрими вчинками допомагають нам перемогти у ній в нашій державі.

Минулої неділі німецька сім'я, яку ми стали називати нашою, святкувала Великдень і зуміла поділитися святковими емоціями з нами, фактично чужими людьми, без яких їм жилося б значно простіше. (Вкотре розумію, що творити добро може тільки той, хто має в цьому душевну потребу, тоді воно виходить справжнім). Кажу про це своїм дітям. Розказую про добро без кордонів. Наприклад, і друзі у Луцьку не просто поділилися помешканням з двома жінками з маленькими дітьми із Чернігова, а й опікуються ними, як можуть. Важливо це помічати навколо себе, тоді є сили триматися самому й вкладати у дітей найголовніше... Такі вчинки і створюють Великдень, що споконвіків є символом торжества правдивості, справедливості, людяності над брехливістю, підступністю й нікчемністю.

Мое дитя разом з двома маленькими німцями минулі неділі шукало шоколадні яечка у траві, де їх заховав великодній кролик. (Перший з нашої української родини). У цю неділю ми вберемося у вишитанки, які приїхали з нами, й почастуємо їх нашою паскою. Вона буде не такою запашною і мирною, як зазвичай у дома, але точно вона матиме смак надії і віри в рідне українське.

Маєте свої відкриття, як під час війни триматися на плаву з дітьми, діліться. Наши адреси: okovalenko74@gmail.com або tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, «Цікава газета на вихідні».

● КОХАННЯ ЗНАМЕНИТИХ**«Я так тебе люблю, що аж серце болить»**

25 березня не стало вдови легендарного українського поета Василя Стуса. Валентина Попелюх пішла із життя на 84-у році після тяжкої хвороби. Ось як про це написала на своїй фейсбук-сторінці її невістка Тетяна Стус: «Валя померла після тяжкої хвороби на безмежно люблячих дбайливих руках свого сина Дмитра, під вибухи, у селі під Києвом, де тривають бої...»

Марина ЛУГОВА

«КОЛИ ЙОГО ВПЕРШЕ ЗАБРАЛИ, МЕНІ НАСНИЛАСЬ ДОРОГА, ЯКОЮ ВАСИЛЬ ІДЕ І НЕ ОЗИРАЄТЬСЯ»

Василь Стус та Валентина Попелюх познайомилися у Києві. Через політичну позицію Стуса КДБ пропонувало батькові дівчини вигадати причину, щоб шлюб не склався, але чоловік на таке не погодився. Василь та Валентина розписалися 10 грудня 1965 року. За рік у них народився син Дмитро. У 1972 році Стус було заарештовано за «систематичне виготовлення та розповсюдження документів, що ганьблять радянський державний і суспільний устрій», і засуджено до п'яти років ув'язнення в таборі суворого режиму та трьох років заслання. У 1980-му Стус отримав свій другий термін — десять років таборів та п'ять — заслання. Поет помер у таборі особливо суворого режиму у Пермській області 4 вересня 1985 року. 19 листопада 1989-го

**...І якщо є Бог,
хочу тебе більше любити
після смерті.**

тіло його перепоховали на Байковому кладовищі в Києві. Вшанувати поета прийшло 100 тисяч людей. А у 1991 році, вже в незалежній Україні, Василь Стус був удостоєний Державної премії імені Тараса Шевченка, у 2005-му — звання Героя України.

Сама Валентина Попелюх називала себе «не публічно особою». І це — жінка, якій поет хотів кинути до ніг усі квіти землі! Якій писав із таборів: «Я та тебе люблю, що аж серце болить». В інтерв'ю, яке Валентина Василівна дала одному з інтернет-видань з нагоди 70-річчя чоловіка, вона розповіла про романтичну історію їхнього знайомства: «Це було в метро. Раптом хтось — раз! — опустив руку на мое плече і побіг далі по ескалатору. Думаю: ще чого? Ну, біжи, біжи. Зійшла вниз, вийшла на перон, уже й забула про це. Підходжу до електрички, дивлюся — ходить з книжечкою, читає. Ну, думаю, добре, хай читає. Пішла наперед у якийсь вагон, іду собі. Жила тоді в Святошині. Іду до хвірточки. Озирається — стоїть, усміхнеться. Так і познайомилися. Він жив поруч, в Академістечку, в гуртожитку. Приїхав навчатися в аспірантурі. Раніше не зустрічалися...».

А ось про те, чому саме за нею він пішов, задумалася лише через багато літ: «Мабуть, на це була Божа воля. А тоді так мало було часу, щоб поговорити, осмислити... Жили, як у колесі: справи, клопоти, хвилювання. У Василя то роботи нема, то є; люди приходять, а тут Дмитрик маленький, хворобливенький був... А потім раптом — ґрати. Сни були дивні. Тоді я не розпізнавала, тепер, думаю, — віщи. Можливо, якби прислухалась, можна було б щось

Фото із сайту vn.20minut.ua.

Василь Стус з дружиною й сином.

змінити. Наприклад, коли його вперше забрали, мені наснілась дорога, якою Василь іде і не озирається. Я дивлюся йому вслід... У цю хату він уже не повернувся... За словами жінки, ті роки пережила, як уві сні. Як його не стало — наче світ змінився. Одразу прийшла самотність...»

**«ТОБОЮ НАПОЄНО ДЕСЯТКИ МОЇХ ВІРШІВ,
ЯКІ, ДАСТЬ БІГ, ПЕРЕЖИВУТЬ І НАС
ІЗ ТОБОЮ»**

«Ми з Тобою, Валю, вже в історії — тож будьмо гідні місії своєї. Я — як непокірний протестант проти зла, Ти — як жалібниця Ярославна. Тільки не плач і не показуй на людях своєї біди. Тримай голівку свою повище, бо Ти — молодця моя, славна моя, бессмертна моя. Бо Тобою напоєно десятки моїх віршів, які, дась Біг, перевживуть і нас із Тобою», — слова поета із одного з листів дружині. У 1973 році до дня народження Валентини чоловік написав їй з ув'язнення вірш із фрагментів текстів улюблених Рільке:

**«Я люблю так глибоко, так високо,
так неосяжно,
як (наскільки) моя душа спіло багата,
коли вона своє буття відчуває і вічність.
...І якщо є Бог,
хочу тебе більше любити після смерті.»**

А ще в 1973–1974-му Василь Стус писав: «Валю, деякі знаюмі думають, що я в розпачі. Ні. Просто я відчув, що є щось більше за мене, більше за мое уявлення можливого. А за межами можливого немає ні радості, ні розпацу, бо там діє інша система, якої не хочеться називати...». «Ти це знаєш — ніхто не владен переступати нашого індивідуального храму болю і радити, як годиться страждати. Кожен страждає

по-своєму і борони його, Боже, від думки, як він це робить...», «І я ще колись візьму тебе за підборіддя і скажу Вертерові слова: «Така вже моя доля — прикрити тих, кому я мусів би дарувати радість...».

Через 37 літ вони зустрілися на небесах. І Василь Семенович, напевно, нарешті взяв її за підборіддя — ніжно, тепло, віддано — так, як кохав її за життя.

...Зараз можна поміркувати, що доля Василя Стуса, а значить і його коханої дружини Валентини, могла б скластися інакше, якби у 1980-му, коли поет був вдруге заарештований і одержав суворий вирок — десять років таборів і п'ять — заслання, у нього був адвокат, котрий справді б захищав підсудного. Тим часом, як ми знаємо, його адвокатом був призначений Віктор Медведчук. Відомий письменник, правозахисник, уродженець Волині Євген Сверстюк з приводу цього писав: «Коли Стус зустрівся з призначеним йому адвокатом, то відразу відчув, що Медведчук є людиною комсомольського агресивного типу, що він його не захищає, не хоче розуміти і, власне, не цікавиться його справою. І Василь Стус відмовився від нього». Він намагався самостійно здійснити свій захист. За це Стуса вивели із залу й вирок зачитали без нього.

Шкода, що його вдова буквально декілька тижнів не дожила до того дня, коли Служба безпеки України затримала Віктора Медведчука. Крім тих злочинів, які йому інкримінували та як державному зраднику, є й ще один: ця людина причетна до того, що був погублений Поет.

За матеріалами slovoprosivity.org, ukrainki.com.ua.

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

Страждатимуть три покоління: українські відьми прокляли путіна і всю російську орду

Спадкова карпатська знахарка та цілителька Олена Стеценко разом з іншою потомственою мольфаркою Оксаною здійснили на старовинному капищі нічний обряд, спрямований проти президента РФ Володимира Путіна, російського політика Шойгу, пропагандистів Солов'йова і Скабеєвої, а також усіх солдатів та офіцерів ворожої армії

Олена БОРИСОВА

Ритуал відьми записали на відео, аби в такий спосіб попередити російських жінок: єдиний спосіб врятувати їхніх чоловіків, синів і братів — не пускати на війну проти України.

«Я така сама маті, як ви. У мене також є сини. Зупиніть їх. Вони вбивають дітей, жінок. Гвалтують і грабують. Ваші солдати будуть прокляті. Вони знайдуть смерть», — звернулася до російських жінок, матерів, сестер екстрасенс Олена Стеценко.

Інша мольфарка, Оксана, яка була співучаицею обряду, переконана, що прокляття ляже не на одне покоління росіян.

«Хворітимуть ваші діти, внуки, правнуки. Страждатимуть навіть ваші праپраправнуки. У вас будуть тяжкі недуги, онкологія, народжуватимуться інваліди. У ваших оселях пануватиме бідність», — попередила відьма.

Українські мольфарки запевняють, що обряд, який вони провели наприкінці березня, спрямований передусім на захист України — щоб нівелювати зло, яке намагаються принести у світ шамани путіна.

До слова, раніше ще одна карпатська мольфарка, Магдалена Мочівська, розказувала, що з путіним працюють 13 сибірських шаманів, які заряджають його енергією. Як стверджувала відьма, якби не вони, то серйозно хворий президент росії давно вмер би. А так шамани буцімо підтримують його всячими травами. Водночас

відьма впевнена, що довго «витягувати» людину так неможливо, і путіна скоро не стане. Коментуючи відьомські прогнози, українська астрологіння Ірина Звягіна зазначила: протистояти злу можна будь-яким способом, але варто пам'ятати, що це — війна, і тут діє лише один закон: «Або вони тебе — або ти їх». Вона висловила сподівання, що відьмам усе вдастся і незабаром станеться те, про що нині мріють українці.

Цікаво, що кінець путіну напророчила також

«Україна стане великою могутньою державою без росіян. Українська влада підпише всі домовленості і увійде до Євросоюзу», — зазначила вона.

відома грузинська провидиця Лелі Какулія. Вона бачить, що Україна переможе у війні з росією, відновить свою територіальну цілісність й поверне окупований Крим.

«Україна стане великою могутньою державою без росіян. Українська влада підпише всі домовленості і увійде до Євросоюзу», — зазначила вона.

Мольфарка додала, що росії не вдастся реалізувати мрію про об'єднання радянських республік, але це намагатимуться приховати від населення до останнього. На Північному Кавказі можуть влаштувати бунт і оголосити війну решті країни, внаслідок чого кремль втратить цей регіон. За її словами, путін не зможе врегулювати напруженну ситуацію — і його ліквідують. Вона прогнозує, що це зробить мусульманин. Бунти, які почнуться в Чечні, докотяться до Москви. Після битви там буде все зруйновано, а вся Красна площа — залита кров'ю.

За матеріалами сайтів faktu.ua, facebook.com.

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Дочекалися паски, діждемось і Божої ласки!

Фото із сайту samotuzhky.com.ua.

До цьогорічного Великодня господині дбають, аби вистачило смаколиків не тільки для рідних, а й для тих, хто можнъ боронити Україну на фронті і хто змушений був покинути свої домівки й обживатися в іншому краї. В іншому, але не чужому, бо всіх нас зріднило спільне горе і спільна віра в нашу Перемогу. Тож готовимо святкові страви з любов'ю і молитвою! Все буде УКРАЇНА!

ПАСКА «ШВІДКА»

Інгредієнти: 3–4 скл. цукру, 18 жовтків, 200 г вершкового масла, 200 г маргарину, 200 г свіжих дріжджів, 0,5 скл. олії без запаху, 1 л молока, борошно, ванільний цукор, 1 скл. родзинок.

Приготування. На дно миски висипати 2 склянки цукру, вилити трохи збиті жовтки. На них постругати ножем масло й маргарин, подробити дріжджі, зверху висипати решту цукру і залити теплим (але не гарячим!) кип'яченим молоком. Миску накрити рушничком і залишити на пів доби. Через 10–12 годин просіяти борошно і вимісити — чим довше, тим смачнішими будуть паски (місити не менше 40 хвилин). Тісто має вийти дуже м'яке, еластичне і блискуче. Наприкінці додати родзинки, ванілін, оліо, ще раз добре вимісити, після чого зразу розкладати у форми, заповнюючи їх на третину. Коли паски піднімуться, змастити верх збитим жовтком і випікати у попередньо розігрітій духовці або в печі. Одзобити за власним уподобанням.

ШИНКА «РОДИННА»

Інгредієнти: 5 кг шинки, 200 г солі (по 100 г на сухий і мокрий маринад), по 1 ч. л. меленої перцю і цукру, 1 головка часнику, 5–6 лаврових листків, духмяний перець, гвоздика (до смаку).

Приготування. Змішати 100 г солі, по 1 ч. л. цукру і чорного перцю, подрібнений часник. М'ясо промити, обсушити, натерти цим сухим маринадом, покласти в емальований посуд на 24 години. Через добу закип'ятити 2 л води, додати 100 г солі, лаврове листя, гвоздику, духмяний перець. Охолодити маринад і залити ним шинку. У такому розсолі м'ясо тримати кілька днів, можна до тижня, щодня перевертуючи. Потому вийняти з маринаду, загорнути в марлю (для копчення) або пергамент чи рукав (для запікання) і захопити чи спекти.

ГРУДИНКА В ЦИБУЛІННІ

Інгредієнти: 1 кг сала з м'ясними прошарками, 100 г + 1 ст. л. солі, 4–5 лаврових листків, по 6–7 горошин чорного та духмяного перцю, 150 г цибуління, 5–7 зубочків

«Дай нам, Боже, в щасті й при здоров'ї святу паску спожити, на другий рік Воскресіння діждати і рік від року, доки Бог призначив віку».

часники (залежно від їх величини та власних уподобань), суміш перців та спеції — до смаку.

Приготування. Грудинку промити й просушити. Цибулиння добре помити, залити водою, довести до кипіння, а тоді викласти у киплячий розсіл сало, порізане чималими брускочками (як для засолювання), додати 100 г солі та лаврове листя і варити упродовж 30 хвилин після закипання. Зняти з вогню й охолодити в бульйоні, потому вийняти на друшляк або паперові рушники й дати стекти. Тим часом пропустити через прес часник, додати сіль, суміш перців та улюблені спеції, добре вимішати і натерти цією сумішшю вистиглу грудинку. Загорнути всі шматочки в пергаментний папір і потримати 10–12 годин у холодильнику. Для тривалішого зберігання покласти в морозильну камеру.

ЯЛОВИЧИЙ РУЛЕТ ІЗ МОРКВОЮ ТА КУРАГОЮ

Інгредієнти: 2 кг яловичини, 4 моркви, 200 г кураги, 5 зубків часнику, 2 ст. л. оливкової олії, 2 лаврових листків, 1 ст. ложка паприки, майоран, чорний мелений перець, сіль — за смаком.

Приготування. М'ясо помити, обсушити серветкою, відбити, посыпти спеціями (не солити), полити оливковою олією, втерти її у м'ясо, згорнути рулетом і помістити в холодильник на 5–7 годин. Тим часом підготувати начинку. Курагу промити і замочити на пів години в гарячій воді, потім дрібно нарізати. Моркву зварити, почистити і також покрасти. Часник пропустити через прес. Змішати всі інгредієнти для начинки, посолити, поперчити і викласти на промариновану яловичину. Знову згорнути рулет, щільно обмотати його ниткою, помістити в рукав для запікання, покласти на деко, влити трохи води і поставити в розігріті до 180 °C духовку на 2 години. Потім злити рідину, що утворилася, перекласти рулет на папір для випічки і готувати до зарум'янення.

● САМОРОДКИ ІЗ НАРОДУ

Юлія Васюк: «І навіть не сумнівайтесь, що все буде Україна!».

«Вірю ЗСУ» тепер красується навіть на писанках

Майстриня з Вінниччини придумала новий розпис великодніх яєць. На них — жовто-блакитна фарба, символіка рідної армії і написи такі, що аж стискається серце. Ці символи життя волонтери завезуть нашим дорогим військовим

Олена КАЛЕНЮК

Під час визвольної війни українців проти російських неплюдів навіть найтрадиційніше в нашій культурі оновлюють і присвячують найдорожчим людям — захисникам держави. Недарма ж бо є у нас вислів, що Бог носить форму українських ЗСУ. Тож Юлія Васюк з Вінниччини, яка має славу прекрасної писанкарки, цієї пори дивує такими витворами, яким позаздрить не одна армія в світі. Соцмережами уже ширяться світлини із зображенням великодніх яєць, які відправляють у зону бойових дій. «Дякую ЗСУ», «Молімся за Україну» — ці та інші патріотичні написи українською та англійською мовами красуються на мінішеверах майстрині. Українські орнаменти вона поєднала із символікою наших військових.

— Які часи, такі й писанки, — коротко охарактеризувала свої роботи Юлія Васюк. А тоді додала колись почуте від бабусі: «Старі баби казали, що допоки будуть розфарбовувати писанки, доти будуть люди на Землі». Тож майстриня підсумовує:

— Ну все, можете бути спокійними — ми домовились.

Вона радить у ці непрості дні усім нам переосмислити свої думки, ставлення одне до одного, бо вірить, що Перемога починається з кожного з нас:

— Ми маємо чітко розуміти, для чого боремося і за що, яка в нас мотивація і які цінності оберігаємо, бо в кожного з нас вони свої. А повинні бути спільні. Будьмо витривалими, стійкими, турботливими, щирими і небайдужими. Бо Великдень прийде. З нами чи без

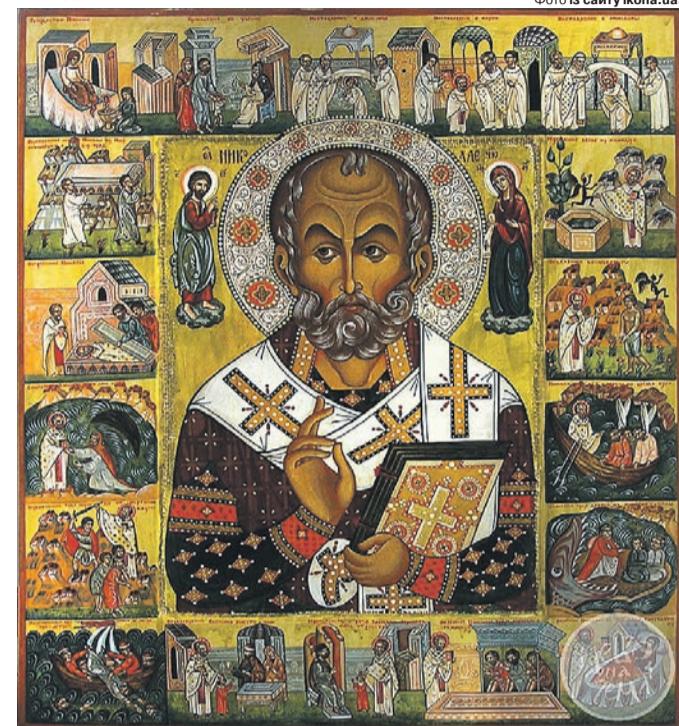
Кольорова гама нашого прапора, яка в усьому світі уже стала символом боротьби і свободи.

— Які часи, такі й писанки, — коротко охарактеризувала свої роботи Юлія Васюк. А тоді додала колись почуте від бабусі: «Старі баби казали, що допоки будуть розфарбовувати писанки, доти будуть люди на Землі».

нас. Але краще — з нами! Вірю в ЗСУ! Слава Україні!

Про цю мудру українську жінку відомо, що народилася вона в Угорщині в родині військового. Згодом певний час Юлія Васюк мешкала на Дніпропетровщині, а з початку 2000-х вважає себе вінничанкою. Вона талановита в багатьох сферах: від бабусі успадкувала вокальний талант, є художнім керівником фольклорного колективу, працює

викладачем аж у двох навчальних закладах та ще й заснувала громадську організацію «Етномайстерня КОЛО», яка досліджує та відтворює традиції східного Поділля, навчає цьому молодь. Не цурається Юлія Васюк і праці на землі. За тиждень до Великодня повідомила, що іде садити город, бо «тил повинен бути засіяний, засаджений, здоровий і психологічно адекватний, щоб можна було ефективніше надавати допомогу».

● СВЯТИНА

Протягом століть цей легендарний образ посідав чільне місце серед київських святинь і приваблював до себе численних паломників, котрі йшли в «Єрусалим землі Руської» з усього православного світу.

В Україну повернеться перша чудотворна ікона Кіївської Русі

Йдеться про одне із найшанованіших зображень — образ святого Миколи (Мокрого)

Наталка ЧОВНИК

«Ми довго працювали, щоб повернути ікону. Вона була вивезена з України під час Другої світової війни. І свого часу вона буде вдома — в святій Софії», — повідомив Президент Володимир Зеленський.

Він подякував за це рішення єпархам, духовенству та вірним Української православної церкви США. «Хочу, щоб повернення цієї святині стало для всіх нас важливим символом. Фундаментальним символом того, що ми повернемо в Україну усе наше. Усе українське. Повернемо усіх наших людей. І обов'язково повернемо справедливість — наш повний контроль над нашою землею», — наголосив Президент.

ДОВІДКА

До 1943 року ікона Миколи Мокрого зберігалася на хорах Софії Київської, в іконостасі Миколаївського вівтаря, праворуч від Царських воріт як храмовий образ.

Перше її наукове дослідження здійснив перед реставрацією у 1882 році Адріян Прахов, який датував реліквію Х століттям і вважав візантійською за походженням.

● ПРЯМА МОВА

Олег НІКОЛАЄНКО, речник Міністерства закордонних справ України, у відповідь на заяву президента Франції Емманюеля Макрона, який, на відміну від лідерів США та Канади, відмовився кваліфікувати дії Росії проти України як «геноцид» і назвав український і російський народ «братьями»:

«Братній» народ не вбиває дітей, не розстрілює цивільних, не ґвалтує жінок, не калічить літніх людей і не знищує будинки іншого «братнього» народу. До звірств проти беззахисних людей не вдаються навіть найзапекліші вороги. Наразі немає ані моральних, ані реальних підстав вести розмови про «братні» зв'язки російського та українського народів.

